

Αιτιολογημένη αιτιολογία

Αλέξιος Γ. Κάκκος

Φυσικός, επιχειρηματίας

Η ανθρώπινη φύση στηρίζεται σε ένστικτα, αλλά και στην κριτική ικανότητα, η οποία μας βοηθά να τα καταπολεμήσουμε. Δυστυχώς η εξέλιξη της είναι συνυφασμένη με τη δική μας και ποτέ άνευ κόπου.

Στην "αρχή" μας, πλάθουμε πραγματικότητες αποδεκτές, καθαρά λόγω εγκλωβισμού, λόγω περιβάλλοντος, στο οποίο μεγαλώνουμε. Τα βιώματά μας γίνονται ο κόσμος μας ολόκληρος. Η οικογένεια, το σχολείο και γενικά ο περίγυρός μας, δημιουργούν αυτές τις πραγματικότητες με μισές αλήθειες.

Στη συνέχεια όμως υπάρχουν μικρές επιλογές. Οι επιρροές του παρελθόντος, αρχίζουν να θολώνουν. Ξεκινά να κοχλάζει μέσα μας η επανάσταση. Αισθήματα ελευθερίας, ψευδή συνήθως, χωρίς να χάνουν όμως σπιθαμή από τη δική μας πραγματικότητα. Επανάσταση στις πραγματικότητες των άλλων, η δική μας ακόμη να διαμορφωθεί.

Η ζωή δεν είναι δίκαιη, δε με καταλαβαίνει κανείς, όλοι είναι αδαείς, παρεμφερείς σκέψεις μας οδηγούν όλο και πιο κοντά σε τυφλές φιλοσοφίες. Φιλοσοφίες προγενέστερες, ατεκμηριώτες, για τον αγνό μας νου όμως είναι πρωτοποριακές, λογικές!

Ανακαλύπτουμε πως δεν είμαστε οι μόνοι, υπάρχουν κάποιοι με τα ίδια προβλήματα και προβληματισμούς. Η οικειότητα αυτή μας γεμίζει και μας καλύπτει. Για πρώτη φορά νιώθω πως ανήκω κάπου!

Το ίδιο μας το είναι μας τραβά προς την εύκολη λύση. Βλέπουμε στους διπλανούς τον εαυτό μας, πριν δοθεί η ευκαιρία να τον γνωρίσουμε. Χανόμαστε μέσα στην ανάγκη της συμπόνιας.

Σύντομα το δόγμα που μαθητεύουν κάποιοι επιτήδαιοι, γίνεται και δικό μας. Μπαίνουμε σε μονοπάτια πεπατημένα, τόσο οικεία αλλά και τόσο ξένα. Η πεποίθηση πως η επανάστασή μας πέτυχε προσφέρει ηρεμία!

Εδώ ξεκινά ο φαύλος κύκλος της ύπαρξής μας, αιτιολογώντας την αιτιολογία άλλων.

Ζούμε, συζητάμε, μελετάμε και το μόνο που μας μένει, είναι οτιδήποτε θα αιτιολογήσει επιβεβλημένες "σοφίες".

Σοφίες με σκοπό να περιορίσουν την εξέλιξη της κριτικής μας ικανότητας και συνεπώς των επιλογών μας.

Οι λόγοι πολλοί!

Πρώτος όλων η προσωπική μας φοβία της μοναδικότητας. Όλες οι πτυχές της μοναδικότητας μας τρομάζουν. Θέλουμε να είμαστε ξεχωριστοί, αλλά όχι πολύ, ίσα ίσα να καλύψουμε το "εγώ" μας και να συνεχίσουμε να είμαστε αρεστοί στο περίγυρο.

Η ματαιοδοξία σε τέτοιες αναζητήσεις μας ωθεί με σταθερό ρυθμό σε λάθος συμπεράσματα. Δυστυχώς δεν είναι στιγμές αδυναμίας, αλλά πιθανώς χρόνια ή και όλη μας η ζωή.

Γεννηθήκαμε μοναδικοί και είναι καθήκον μας να γινόμαστε ακόμα πιο πολύ κάθε στιγμή.

Το δάσος θα ήταν πολύ σιωπηλό αν κελαηδούσαν μόνο τα πουλιά που κελαηδούν καλύτερα (Henry Van Dyke).

Δεύτερος πιθανός λόγος είναι η αδυναμία κατανόησης. Για την πιο ευτελή έως την πιο εξεζητημένη απορία μας υπάρχουν αμέτρητες απαντήσεις.

Η εύρεση της "σωστής" είναι δουλειά χρονοβόρα, κουραστική και πολλές φορές αδιέξοδη. Με γνώμονα πάλι την ευχέρεια αφήνουμε το έργο συχνά σε χέρια άλλων. Αναξιόπιστες πηγές δαμάζουν την άποψή μας, απλά και μόνο λόγο αναβλητικότητας.

Καθημερινά προβλήματα μας ωθούν στην "αμαθή φλυαρία", ενστερνιζόμαστε λόγια ατεκμηριώτα. Και όχι δε φτάνει αυτό, τα αιτιολογούμε με κάθε τι βρεθεί μπροστά μας. Η οχλαγωγία της παραπληροφόρησης σωπαίνει μονάχα όταν μάθουμε τι είναι πληροφόρηση. Η συνδυαστική σκέψη δυστυχώς είναι επίκτητη και κερδίζεται με παιδεία.

Κοινότυπες φιλοσοφίες συγχέουν αυτές τις ανάγκες, όπως η προσαρμογή και η κατανόηση, με τη λύτρωση, συνεπώς είναι προσφιλείς για πολλούς.

Μαθαίνουμε να νιώθουμε πετυχημένοι με θριάμβους άλλων, να πιστεύουμε φιλοσοφίες άλλων, να εναποθέτουμε τη ζωή μας σε χέρια άλλων, να μη ζούμε την ίδια μας τη ζωή.

Έχουμε την υποχρέωση να αμφισβητούμε!

Είναι υποχρέωση όλων μας η αναζήτηση της γνώσης. Κάθε άποψη πρέπει να παρθεί υπόψη για να μεταμορφωθεί σε γνώμη. Κάθε γνώμη εμπεριέχει τη σοφία πολλών και οδηγεί στη πραγματική γνώση.